

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/200/2022
Identifikačné číslo spisu:	8317210603
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8317210603.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej v spore žalobkyne H. G., narodenej XX. G. XXXX, P., G. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Čelkovou, Humenné, Štefánikova 22, proti žalovanému A. J. J., narodenému XX. C. XXXX, P., J. XXXX/X, zastúpenému advokátkou JUDr. Tatianou Jánošíkovou, Košice, Rooseveltova 794/6, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/63/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2022 sp. zn. 2Co/17/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 17.12.2020, č. k. 15C/63/2017-296 žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti zamietol, zrušil uznesenie OS Humenné o nariadenie neodkladného opatrenia z 02.11.2017 a priznal žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Uviedol, že žalobkyňa odvodzuje svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, a to bytu č. X, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu, súp. č. XXXX na ul. G. v P., vchod XX, LV č. XXXX, od účinkov odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktorú uzavrela s kupujúcim H. P. dňa 03.02.2014 z dôvodu, že kupujúci žalobkyni nezaplatil kúpnu cenu vo výške, v akej bola v kúpnej zmluve dohodnutá. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže v katastri nehnuteľností je zapísaný ako vlastník žalovaný. Jej postavenie ako domnejšej vlastníčky nehnuteľnosti je týmto neisté. Zistil, že kupujúci H. P. neuhradil na základe tejto kúpnej zmluvy žalobkyni v deň podpisu kúpnu cenu dohodnutú vo výške 11.800,- eur, ale uhradil na ňu dlh voči Slovenskej sporiteľni, a. s., vo výške 6 882,29 eura, dlh voči spoločnosti ENERGOBYT, s. r. o. vo výške 271,85 eura, čo žalobkyňa potvrdila aj v predchádzajúcom trestnom konaní, ktoré prebiehalo na základe ňou podaného trestného oznámenia. Podľa svedka H. P. po podpise kúpnej zmluvy sa so žalobkyňou mal dohodnúť na tom, že zvyšnú časť kúpnej ceny uhradí po tom, ako byt uvoľní k

nasťahovaníu, čím by došlo k zmene zmluvných podmienok v časti splatnosti zvyšnej časti neuhradenej kúpnej ceny, avšak táto dohoda nebola uzatvorená platne, to znamená, že písomne uzatvretá zmluva nebola zmenená písomne, nemohli nastať ani účinky tejto dohody o zmene splatnosti zvyšnej časti kúpnej ceny. Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalovaným a svedkom P. došlo k uzatvoreniu dohody o prevzatí plnenia podľa predpokladov § 534 Občianskeho zákonníka. Pre súd bolo zrejmé, že H. P. previedol s manželkou svoje vlastníckeho právo k bytu na ulici S. v P. a keďže sa potreboval včas odsťahovať, kúpil si nehnuteľnosť od žalobkyne, v tom čase svedok P. disponoval finančnými prostriedkami k úhrade kúpnej ceny v jej plnej výške. Avšak ako uviedol žalovaný a aj svedok P., na čo poukazovali obaja aj v trestnom konaní, žalobkyňa nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy z 03.02.2014 neodovzdala, pretože sa nemala kam odsťahovať, hoci požiadala 15.01.2014 Mesto P. o pridelenie bytu v DOS na ulici Z.. Zvlášťne datovaná odpoveď na jej žiadosť Mesta P. zo dňa 16.02.2014 bola žalobkyni doručená dňa 19.02.2014 a obsahuje stanovisko, že žalobkyňa na pridelenie bytu nespĺňa podmienky. Pre súd je zrejmé, že žalobkyňa očakávala, že Mesto P. jej byt prideliť, keďže v minulosti jej takýto byt pridelený bol (rok 2010), ale tento žalobkyňa neprevzala. Keďže po uzavretí kúpnej zmluvy byt zo strany Mesta P. jej pridelený nebol, byt ktorý predala svedkovi P. nemohla odovzdať, preto sa svedok P. a žalovaný dohodli na tom, že žalovaný uhradí svedkovi P. časť kúpnej ceny, ktorú vyplatil žalobkyni, vrátane rezervačnej zálohy vyplatennej spoločnosti HALO reality, s.r.o., a zvyšnú časť neuhradenej kúpnej ceny vyplatí on žalobkyni. Podľa svedka P. preňho bola táto vec uzatvretá a ako sa ďalej dohodol žalovaný so žalobkyňou ho nezaujímalo. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 534 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že veriteľom z tohto vzťahu priame právo nevzniká, z čoho vyplýva, že neprichádza do úvahy zánik dlhu započítaním pohľadávky tretej osoby voči veriteľovi proti pohľadávke, ktorú má veriteľ voči dlžníkovi, pretože pohľadávky totiž zjavne nie sú vzájomné. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vzhľadom na takýto charakter dohody o prevzatí plnenia podľa § 534 OZ, nebolo možné v tomto konaní pripustiť započítanie pohľadávok medzi žalovaným a žalobkyňou, keďže zjavne nešlo o pohľadávky vzájomné. Žalobkyňa ďalej potvrdila, že od žalovaného asi v čase o pol roka od podpisu kúpnej zmluvy prijala sumu 900,- eur z čoho mal za preukázané, že žalobkyňa o dohode medzi žalovaným a svedkom P. o úhrade zvyšnej časti kúpnej ceny zo strany žalovaného mala vedomosť, čo potvrdila aj v trestnom konaní vo výpovedi dňa 30.08.2017. Ustálil, že neuhradená časť kúpnej ceny tak dosahuje sumu 3 745,86 eura, žalobkyňa mala splnenú zmluvnú podmienku na odstúpenie od kúpnej zmluvy, pretože kúpna cena jej nebola v ostávajúcej časti uhradená. Súd prvej inštancie posudzoval včasnosť odstúpenia od zmluvy, ktoré realizovala žalobkyňa v nadväznosti na uplatnenú námietku premĺčania zo strany žalovaného. Zdôraznil, že trojročná lehota plynie od momentu, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, v prípade odstúpenia od zmluvy plynie od momentu, v ktorý nastala právna skutočnosť odôvodňujúca jeho uplatnenie. V danom prípade sa účastníci kúpnej zmluvy dohodli, že kupujúci uhradí kúpnu cenu predávajúcemu v deň podpisu kúpnej zmluvy a zdôraznil, že akákoľvek dohoda medzi žalobkyňou a žalovaným nemohla zmeniť dojednanie o splatnosti kúpnej ceny dohodnutej v kúpnej zmluve, keďže žalovaný nebol zmluvnou stranou tejto kúpnej zmluvy a vlastnícke právo nadobudol až na základe kúpnej zmluvy od svedka P. dňa 03.05.2014. Dohoda o prevzatí plnenia medzi žalovaným a svedkom P. upravovala práva a povinnosti len medzi nimi, v zmysle ktorej žalovaný bol povinný plniť povinnosť P. zaplatiť kúpnu cenu na účet žalobkyne. Žalobkyni teda nevzniklo ani nemohlo vzniknúť žiadne priame právo na plnenie voči žalovanému, pretože so žalovaným ako preberateľom dlhu nebola v žiadnom právnom vzťahu. Takto objektívne prejavené okolnosti, ktoré mohli síce zmeniť situáciu účastníkov kúpnej zmluvy zo dňa 03.02.2014, nemohli bez zmeny zmluvných podmienok ovplyvniť plynutie zákonom stanovenej premĺčacej doby. Žalobkyňa sa pri predaji nehnuteľnosti spoliehala, že jej bude pridelený byt od Mesta P., k čomu nedošlo, pričom túto skutočnosť musela tak svedkovi P. a žalovanému uviesť. Je logické, že svedok P. by nekupoval nehnuteľnosť od žalobkyne a neuhrádzal by dlhy žalobkyne, ak by vedel, že žalobkyňa mu túto nehnuteľnosť v dohodnutej dobe neodovzdá (do 30.04.2014). Svedok P. uviedol, že musel riešiť svoje bývanie, keďže aj on bol povinný doterajší byt odovzdať novému vlastníkovi a niekam sa odsťahovať musel, preto 10.03.2014 si kúpil jednoizbový byt v P. a keďže potreboval peniaze, ktoré zaplatil žalobkyni, žalovaný mu navrhol situáciu vyriešiť tak, že kúpi od neho nehnuteľnosť, ktorú nadobudol svedok P. od žalobkyne. Preto skutočnosť, pre ktorú mohla žalobkyňa od zmluvy odstúpiť, nastala podľa súdu prvej inštancie v deň nasledujúci po dni splatnosti kúpnej zmluvy dňa 04.02.2014 a trojročná premĺčacia lehota uplynula dňa 04.02.2017, keď žalobkyňa odstúpenie od zmluvy zaslala na poštovú

prepravu kupujúcemu P. až dňa 11.09.2017. Žalobkyňa teda odstúpila od kúpnej zmluvy po približne 3,5 rokoch od porušenia povinnosti kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že v kúpnej zmluve zo dňa 03.02.2014, nebola medzi zmluvnými stranami dohodnutá výhrada vlastníckeho práva do času úplného zaplataenia kúpnej ceny predávajúcemu a v takom prípade svedok P. nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti s účinkami vkladu vlastníctva do katastra nehnuteľností. Skutočnosťou, že došlo k úhrade kúpnej ceny len čiastočne, vzniklo žalobkyni právo domáhať sa zaplataenia neuhradenej časti kúpnej ceny zmluvnej pokuty voči svedkovi P. a od zmluvy odstúpila až po dobe 3,5 roka. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 OZ sa zmluva zrušuje od začiatku, avšak len s účinkami medzi ich účastníkmi. Podľa súdu, ak by sa pripustil výklad, že odstúpením od kúpnej zmluvy sa obnovuje vlastnícke právo pôvodného vlastníka od počiatku, tento by mal za následok vznik situácie, že ďalší nadobúdateľ, ktorý nehnuteľnosť nadobudol odvodene, by si nikdy nemohol byť úplne istý svojim vlastníckym právom. V danom prípade by žalobkyňa musela vrátiť časť kúpnej ceny kupujúcemu P. a kupujúci P. by bol povinný vrátiť žalobkyni nehnuteľnosť. Keďže H. P.Á. svoje vlastnícke právo previedol predtým ako žalobkyňa odstúpila od kúpnej zmluvy, z dôvodu nemožnosti plnenia, teda nemožnosti previesť späť vlastníctvo na žalobkyňu, by bol povinný poskytnúť peňažnú náhradu. Vzhľadom na uvedené tak žalovanému nemôže svedčiť pasívna vecná legitímácia v spore, keďže nevystupoval na strane kupujúceho v kúpnej zmluve, od ktorej žalobkyňa odstúpila a nesvedčí mu reštitučná povinnosť vzájomne si vydať prijaté plnenia zo zrušenej zmluvy, keďže žalovaný účastníkom tejto zmluvy nebol. Na podporu týchto záverov súd prvej inštancie poukázal na obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorý bol vydaný v konaní pod sp. zn. 2Cdo/311/2008. Povolením vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti dňa 03.02.2014 na základe zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a svedkom P., nadobudla zmluva vecno-právne účinky a menovaný bol oprávnený ďalej tieto nehnuteľnosti prevádzať. Žalobkyňa pritom v konaní netvrdila a ani nepreukazovala, že by kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným H. P. bola neplatná. S ohľadom na výsledok konania o veci súd prvej inštancie rozhodol aj o zrušení predtým nariadeného neodkladného opatrenia postupom podľa § 335 ods. 1 CSP a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa. Krajský súd v Prešove rozhodol rozsudkom sp. zn. 2Co/17/2021 zo dňa 31. mája 2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku III. potvrdil; zmenil vo výroku III. tak, že stranám nepriznal náhradu trov prvoinštančného konania a nepriznal stranám náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení konštatoval, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností súd prvej inštancie vyvodil aj správny právny záver. Skonštatoval, že si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo.

2.2. Na zdôraznenie vecnej správnosti v súvislosti s odvolacími námietkami strán zdôraznil správnosť záveru o neplatnosti dohody o zmene kúpnej zmluvy zo dňa 3.2.2014 ohľadom splatnosti časti neuhradenej kúpnej ceny v zmysle absencie predpokladov § 40 a § 46 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na to skonštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil rozsah neuhradenej časti kúpnej ceny (3 745,86 eura), keď nezohľadnil namietaný zápočet voči kúpnej cene zo strany žalovaného, v dôsledku čoho žalobkyňa mala právo odstúpiť od kúpnej zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil aj s tým, ako súd prvej inštancie ustálil začiatok plynutia zákonom určenej premlčacej doby a v tejto súvislosti opodstatnene poukázal na okolnosti prejednávanej veci. Kupujúci H. P.F. by nepochybne nekupoval nehnuteľnosť od žalobkyne a neuhradil by podstatnú časť kúpnej ceny, ak by mal vedomosť, že byt v dohodnutej dobe (do 30.04.2014) žalobkyňa neuvoľní, keď túto okolnosť musela oznámiť žalovanému a aj kupujúcemu. H. P.Á. pritom tiež musel riešiť svoju bytovú situáciu, keďže bol povinný odovzdať doterajší byt novému vlastníkovi a žalovaný mu navrhol situáciu vyriešiť tak, že kúpi od neho nehnuteľnosť, ktorú nadobudol od žalobkyne, vyplatil mu finančné prostriedky, ktoré poukázal žalobkyni s tým, že už on sám sa so žalobkyňou v ďalšom finančne vyporiada. Odvolací súd uviedol, že premlčacia doba tak uplynula dňa 04.12.2017 a nebolo sporné, že žalobkyňa doručila H. P. odstúpenie od kúpnej zmluvy až dňa 11.09.2017. Za správny považoval aj záver o nedostatočnej výlučnej pasívnej legitímácii žalovaného v spore. Žalovaný nepochybne nebol účastníkom kúpnej zmluvy z 03.02.2014 a nesvedčí mu tak reštitučná povinnosť vzájomne si vydať prijaté plnenia zo zrušenej zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Po tom, čo sa H. P. stal výlučným vlastníkom nehnuteľností po povolení

vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, bol oprávnený ďalej tieto nehnuteľnosti prevádzať bez akýchkoľvek iných zmluvných obmedzení. Žalobkyňa pritom netvrdila a ani nepreukazovala, že by kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným a H. P. bola neplatná, uzavrel odvolací súd.

2.3. Vo vzťahu k výroku o trovách konania strán sporu odvolací súd uviedol, že preskúmal a zvážil okolnosti prejednávanej veci a dospel k záveru o potrebe aplikácie ust. § 257 CSP. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa zohľadnil charakter prejednávanej právnej veci, ktorá sa týkala pôvodnej nehnuteľnosti žalobkyne a nebolo možné v tejto súvislosti opomenúť tiež okolnosti na jej strane po preukázaní, že je dôchodkyňou s príjmom 380,- eur mesačne a inak nevlastní iný majetok väčšej hodnoty, pričom mal za to, že pokiaľ ide o žalovaného, jeho majetková sféra nebude použitím tohto výnimočného zákonného ustanovenia výrazne dotknutá.

2.4. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP, keď vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa zohľadnil odvolací súd aj pri rozhodovaní o trovách tohto štádia konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu jeho prvého výroku podala dovolanie žalobkyňa, pričom ako dovolací dôvod uviedla ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

3.1. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP odôvodnila tým, že súdy v základnom konaní nevyhodnotili ne/platnosť kúpnej zmluvy, ktorou mala byť previesť na p. P.. Namietala, že napriek povinnosti súdu skúmať absolútnu neplatnosť právneho úkonu, súdy neskúmali, či kúpna cena za byť vo výške 12 300 € bola primeraná. Vyslovila tiež názor, že ak by súdy vykonali dokazovanie, dospeli by k záveru, že kúpna cena nebola cenou obvyklou ani primeranou a že žalobkyňa uzavrela zmluvu v tiesni. Dôvodila, že súd mal skúmať aj to, či ako osoba blízka veku 70 rokov si uvedomovala následky svojho právneho úkonu. Tiež namietala, že súd neobjasnil rozpor vo svojich tvrdeniach, keď na jednej strane sa stotožnil s tým, že premlčacia doba uplynula dňa 4.12.2017 a zároveň za nesporné považoval, že žalobkyňa doručila odstúpenie od zmluvy H. P. dňa 11.9.2017.

3.2. Dovolateľka navrhla dovolaciemu súdu, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Záverom žiadala odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku, keďže mala za to, že v konaní sú dôvody hodné osobitného zreteľa.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadril právny zástupca žalovaného, ktorý žiadal dovolanie odmietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania. S tvrdeniami žalobkyne sa nestotožnil. Mal za to, že žalobkyni nebolo zasiahnuté do práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), a to oprávneným subjektom (§ 424 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP

7. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd neobjasnil rozpor vo svojich tvrdeniach, keď na jednej strane sa stotožnil s tým, že premlčacia doba uplynula dňa 4.12.2017 a zároveň, že je nesporné, že žalobkyňa doručila odstúpenie od zmluvy H. P. dňa 11.9.2017.

8. Dovolací súd s argumentáciou dovolateľky nesúhlasí. Rozhodnutie odvolacieho súdu tvorí jeden celok s rozhodnutím okresného súdu. Z tejto premisy treba vychádzať aj pri skúmaní námietky žalobkyne. Okresný súd v bode 76. rozsudku uviedol, že žalobkyňa mohla od zmluvy odstúpiť v deň nasledujúci po dni splatnosti kúpnej zmluvy dňa 04.02.2014 a trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 04.02.2017, pričom žalobkyňa odstúpenie od zmluvy zaslala na poštovú prepravu kupujúcemu P. až dňa 11.09.2017. Odvolací súd sa v bode 21. plne stotožnil s tým ako súd prvej inštancie ustálil začiatok plynutia zákonom určenej premlčacej doby (§ 101 OZ), teda s dátumom 4.2.2017. Ak potom v bode 22. uviedol, že premlčacia doba uplynula 4.12.2017, ide len o chybu v písaní (a to v chybnom mesiaci). Z celého kontextu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, ktorý obsahuje jeho myšlienkový pochod pri preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie, nevyplýva odklon od posúdenia skutkového právneho stavu súdom prvej inštancie.

9. Dovolateľka namietala aj porušenie povinnosti súdu skúmať absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Namietala, že súdy nevykonali dokazovanie na primeranosť kúpnej ceny za byt a na skutočnosť, či žalobkyňa neuzavrela zmluvu v tiesni a s ohľadom na jej vek (osoba blízka veku 70 rokov), či si uvedomovala následky svojho právneho úkonu.

10. Súd prihliada na absolútnu neplatnosť z úradnej povinnosti v prípade, ak skutočnosti, ktoré sú spojené s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, vyjdú v konaní najavo. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa svoju žalobu o určenie, že je vlastníčkou nehnuteľnosti iniciovala z dôvodu, že platne a účinne odstúpila od prevodnej zmluvy z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. Počas celého konania nespochybnila platnosť kúpnej zmluvy z akéhokoľvek dôvodu, teda ani z hľadiska kúpnej ceny alebo jej spôsobilosti k právnym úkonom, preto nebolo povinnosťou súdov sa platnosťou právneho úkonu zaoberať a vykonať týmto smerom dokazovanie. Takéto námietky vzniesla prvýkrát až v dovolacom konaní, ku ktorým už dovolací súd nemôže prihliadať. Dovolací súd pripomína, že odstúpenie prichádza do úvahy iba pri platnej zmluve, ktorú skutočnosť deklarovala aj žalobkyňa tým, že od kúpnej zmluvy odstúpila.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP všeobecne

11. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

13. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou dovolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj

procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

15. Dovolateľka nevymedzila dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 CSP, pretože nenaformulovala žiadnu právnu otázku, od riešenia ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Vo svojom dovolaní okrem všeobecných citácií nálezov ústavného súdu a rozhodnutia najvyššieho súdu týkajúcich sa požiadaviek na kvalitu odôvodnenia súdnych rozhodnutí, uviedla iba námietky spadajúce pod dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, s ktorými sa dovolací súd vypořiadal v bodoch 8. - 10.. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľka nenaplnila predpoklady kladené na prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neexistuje (nie je daný) a dovolací dôvod v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP nie je vymedzený zákonom predpísaným spôsobom. Z uvedeného dôvodu preto v sumáre dovolanie dovolateľky podľa ustanovenia § 448 zamietol.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie dovolateľky súd vyhodnotil ako nedôvodné, nezaoberal sa návrhom na odklad vykonateľnosti v zmysle ust. § 444 ods. 1 CSP.

18. Dovolací súd rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal plný úspech vo veci, dovolací súd mu tak priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.